

I Guds händer - vägsträcka 8 Drömmen uppenbaras Dan 2:31 - 36a

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-11-22
Senast uppdaterad 2007-11-25

Konung, du såg i din syn en väldig staty. Den stod framför dig, mäktig och starkt glänsande, en förfärande anblick. Huvudet på statyn var av rent guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar, benen av järn, fötterna delvis av järn, delvis av lera.

Medan du såg på den, rycktes en sten loss – utan att någon hand rörde vid den – och träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. Då krossades alltsammans, järn, lera, koppar, silver och guld. Det spreds som agnar från tröskplatserna om sommaren, fördes bort av vinden och stod ingenstans att finna. Men stenen som hade träffat statyn blev till ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. Detta var drömmen.

Daniel berättar nu om den dröm som kungen haft. Kungen hade sett en syn av en väldig staty. Den var hög och glänsande. Och den var förskräcklig att se på. Huvudet var av guld. Bröstet och armarna var av silver, buken av koppar. Benen var av järn. Och fötterna bestod av en blandning av järn och lera.

När man såg på denna staty uppfifrån kunde man lägga märke till att det var en sak som tilltog och tre saker som förminskades. Hårdheten tilltar. Guld är mjukast, sedan ökar hårdheten i silver, koppar, järn.

Värdet förminskas. Guld är det mest värdefulla. Sedan kom-mer silver, koppar och sist järn.

Vikten förminskas. Guld är tyngst, sedan minskar de andra metallerna i vikt.

Glansen bleknar. När man ser på denna staty uppfifrån glänser guldets mest, sedan silver, koppar, järn. (v 31-33)

Men Nebukadnessar ser inte bara denna staty. Han ser något mer också. En sten blir lösryckt, men inte av människohänder. Stenen faller och träffar statyns fötter och krossar dem. Då blir alltsammans krossat. Det blir som agnar från tröskplatserna om sommaren. Vinden förde bort alltsammans. Man kunde inte finna något spår av statyn längre. Men stenen som hade träffat statyn blev till ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. (v 35).

Rasta och BE-grunda!

Kan du se bilden av denna världens härskande makter?

1. De gör oss rädda (förfärande anblick, v 31).^
2. De bländar oss (starkt glänsande, v 31).
3. De gör oss osäkra (koloss på lerböjor, v 33).

Lita aldrig på mäktiga män,
människor som ingen hjälp kan ge. (Nya Psalt 146:3)

Kan du se en bild av dig själv?

Du ville vara stor och stark! Men egentligen är du liten och osäker, kanske t.o.m. misstänksam, rädd för att någon plötsligt skall peta på dig och allt bara krascha. Det spreds som agnar från tröskplatserna om sommaren, fördes bort av vinden och stod ingenstans att finna. (v 35)

Jag – en koloss på lerböjor?!!

Be

Herre, hjälp mig att hitta min grundtrygghet i dig.

Bara hos Gud finner jag ro,
från honom kommer mitt hopp.
Han är klippan som räddar mig,
min borg där jag står trygg.
Från Gud kommer min hjälp och min ära,
Gud är min tillflykt, min starka klippa.
Sätt alltid din lit till honom, du folk,
öppna ditt hjärta inför honom.

Gud är vår tillflykt.
(Nya Psalt 62:6-9)